

HET FAILLISSEMENT VAN SABENA BETEKENT EVENEENS HET FAILLISSEMENT VAN DE SOCIALE VREDE : ALLEEN DE RADICALE STRIJD KAN BETALEND ZIJN !

Werkers, Kamaraden,

Na de opeenvolging van een aantal restructuraties, van ontslagen, van loonsverminderingen, van verslechtering van arbeidsomstandigheden en van flexibiliteit te hebben ondergaan ; om zagezegd de onderneming te redden, is de beslissing gevallen : **12.000 rechtstreekse banen tot 40.000 onrechtstreekse jobs** (filialen en toeleveranciers) **verloren** (Le Soir - 7/11/2001).

Sedert dertig jaren houdt de luchtvaartmaatschappij zich in stand dankzij beloftes en illusies en door de restructuraties, de huwelijken en scheidingen te laten bekopen door de werkers : British Airways en KLM (in 1990) ; van Air France (1992) tot Swissair (1995) en het actueel faillissement. Men vraagt steeds aan de werkers inspanningen te doen, verantwoordelijk te zijn en de afgesloten akkoorden te herzien. Het is juist door die concessies en « het geloof dat men moest redden wat kon gered worden » **dat alles verloren is gegaan !**

Met de welwillende hulp van de vakbonden, hebben de bazen (waarvan de federale staat de belangrijkste is) de langzame dood van de onderneming gepland en de strijd verhinderd om de « heilige sociale vrede » (dat deel uitmaakt van het belgisch compromis) te vrijwaren en dat nog eens ten koste van de werkers. In de plaats een radicale strijd te voeren, hebben alle vakbonden de patronale «chantage» rond de afdankingprocédé versterkt.

Vandaag nog wordt er verwacht dat elkeen kalm afwacht (binnen enkele dagen zullen de werkers hun persoonlijk gerief mogen gaan afhalen !). Ondertussen hebben de « doodgravers » m.a.w. de vakbonden de mythische « reddingsplan » onderhandelt : 7.000 banen behouden (via het DAT filiaal) met loonsverminderingen en verslechtering van de arbeidsvoorwaarden. En voor diegenen die aan de zijkant worden gezet, worden kruimels voorzien om de woede van de werkers te verzachten. Het sociaal plan is onderverdeeld in een ontslagvergoeding en drie premies (...) een activeringspremie waarvan 150.000 BF vast staat en waarbij een bijkomend bedrag bijgeteld wordt naargelang de anciënniteit (...) Tenslotte, wordt er een compensatiepremie toegekend aan diegenen waarvan het maandelijks brutoloon meer dan 75.000 BF betaagt (Le Soir – 8/11/2001).

Wat betreft het bedrog van de « nieuwe Sabena » gelinkt met de plotselinge opleving van het patriottisme van Mr Lippens (Fortis), zal indien zij de dag ziet, gekoppeld zijn aan « verlaagde sociale kosten » (idem). De redenering blijft steeds dezelfde : eerst de rijkswachters, daarna de beloftes en later de onvermijdelijke desillusie.

Voor de werkers is de keuze duidelijk : ofwel WENEN, ofwel STRIJDEN !

Gedaan met de valse beloftes. Het is hoog tijd de Staat te verplichten om zo veel mogelijk te betalen voor de geplande dood van Sabena.

Enkel de radicale – en de zelf georganiseerde strijd kan een efficiënt weermiddel zijn tegen de agressie (het faillissement).

Men moet strijdvormen gebruiken en hanteren daar waar het pijnlijk is voor de Staat : de portefeuille.

***Uitbreiding van de strijd naar alle ondernemingen – voornamelijk diegenen die er bij betrokken zijn (bvb. Sobelair)**

***Bezetting van de luchthaven van Zaventem door het opstijgen van de vliegtuigen tegen te houden. Reken alleen op jullie vermogen en zelforganisatie**

Mouvement Communiste (09/11/2001)